

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Aleksandr Lysenkov împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-116/26
NR. PIGD 2-24150151-01-3ra-27022026)*

Recurs inadmisibil în temeiul art. 246 alin. (2) lit. 5) din Codul administrativ, ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 245.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. E. Bolocan
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval,

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 decembrie 2024, Aleksandr Lysenkov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, s-a născut la *****, în or. *****, Federația Rusă, a părăsit țara de origine din cauza faptului că este vizat într-un dosar penal, pe care îl consideră fabricat, stabilindu-se temporar în Ucraina, unde a rămas până la declanșarea războiului.

3. În anul 2023, autoritățile ucrainene l-au identificat pe teritoriul țării ca fiind în situație de ședere ilegală și au emis decizie de părăsire voluntară, escortându-l până la frontiera de stat cu Republica Moldova.

4. La 01 septembrie 2023, în punctul de trecere Otaci-Mohyliv-Podilsk, a depus cerere de azil, menționând că nu dorește să participe la acțiunile militare desfășurate de Federația Rusă și că se opune atacurilor armate inițiate de aceasta.

5. Prin decizia nr. 7590/24/DAA din 28 noiembrie 2024 a Inspectoratului General pentru Migrație, s-a respins cererea sa de azil, iar în motivarea respingerii, autoritatea a reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl compun, elementul subiectiv și cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenției din 1951. Totodată, autoritatea a apreciat că situația din țara sa de origine nu ar prezenta pericol pentru viața și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

6. Reclamantul a opinat că decizia a fost emisă cu încălcarea normelor legale și în lipsa unei motivări corespunzătoare, contrar art. 118 din Codul administrativ, cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, garantate atât de legislația națională, cât și de instrumentele internaționale în materie de

protecție a refugiaților. A mai indicat că, nu i-au fost puse la dispoziție documentele în limba pe care o înțelege și nu i-a fost comunicat procesul-verbal întocmit de Serviciul Azil și Apatridie Nord.

7. Reclamantul a menționat că, duce o viață pașnică și ordonată în Republica Moldova, este integrat social și profesional, are un loc de muncă, locuiește în baza unui contract de chirie, se află într-o relație de concubinaj și este caracterizat pozitiv la locul de muncă, or, la reîntoarcerea sa în țara de origine, există riscuri reale de a fi mobilizat forțat în armata Federației Ruse, împrejurări care în coroborare cu riscul de persecuție penală și lipsa unui proces echitabil, justifică acordarea protecției umanitare.

8. Reclamantul, Aleksandr Lysenkov, a solicitat anularea deciziei nr. 7590/24/DAA din 28 noiembrie 2024 și obligarea autorității publice de a-i acorda protecție umanitară în temeiul art. 19 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 26 mai 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Aleksandr Lysenkov.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 20 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 24 iulie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 26 mai 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan și s-a menținut hotărârea din 26 mai 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

12. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, la interviul din 05 septembrie 2023, Aleksandr Lysenkov a declarat că a părăsit țara de origine,

deoarece ar fi fost implicat într-o cauză penală inițiată împotriva unor persoane cu care a avut relații „contractuale – de dare în chirie a unui spațiu”, iar motivul solicitării azilului este că se teme de mobilizarea militară în Rusia și nu dorește să participe la acțiuni militare împotriva Ucrainei.

13. Instanța de apel a reținut că argumentele invocate de reclamantul/apelant, în susținerea cererii sale de azil, sunt lipsite de relevanță, întrucât s-a constatat că Aleksandr Lysenkov a părăsit Federația Rusă fără a fi constrâns de circumstanțe care să impună acest lucru. Totodată, instanța de apel a apreciat că motivele plecării au fost preponderent de natură economică, iar probele administrate în cauză nu demonstrează existența unui risc real de persecuție, tratamente inumane sau degradante în țara de origine.

14. Instanța de apel a mai stabilit că Aleksandr Lysenkov nu a demonstrat aplicarea unor acte de persecuție în sensul art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, care să constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului. Nu au fost prezentate probe cu privire la violență fizică sau psihică, măsuri legale, administrative sau judiciare discriminatorii, sau alte acțiuni disproporționate care să cadă sub incidența clauzelor de excludere.

15. Instanța de apel a subliniat că, pentru admiterea cererii de azil, este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

16. Astfel, Aleksandr Lysenkov nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine, pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum se descrie la art. 47 și 48 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008. Deci, în lipsa unor probe care să demonstreze altfel, este relevant faptul că autoritățile naționale din țara de origine a lui Aleksandr Lysenkov, nu au întreprins măsuri împotriva reclamantului/apelant, ce ar pune în pericol viața și integritatea acestuia.

17. Instanța de apel a stabilit că, în cadrul procedurii administrative, Aleksandr Lysenkov nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supus condamnărilor în țara sa de origine, precum și că în privința lui ar fi fost aplicate careva acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale

ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută.

18. De asemenea, instanța de apel a constatat că, în detrimentul obligațiilor sale procedurale, reclamantul/apelant nu a putut demonstra faptul că plecarea sa din țara de origine (Federația Rusă) ar fi efectul unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale, or, acesta nu a individualizat nici o acțiune ce ar fi îndreptată asupra sa și care ar prezenta un pericol pentru viața personală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 09 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 26 mai 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând repunerea în termen, admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral sau restituirea cauzei spre rejudecare.

SOLICITAREA RECURENTULUI

20. În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, invocând că instanțele inferioare au interpretat restrictiv legea.

21. Recurentul a mai menționat că instanțele inferioare au interpretat restrictiv conceptul de „temere bine întemeiată” contrar art. 17 și art. 48 al Legii nr. 270/2008 și au concluzionat eronat că, a manifestat doar o „frică subiectivă”, condiționat de riscul real de mobilizare forțată în contextul unui conflict armat condamnat internațional.

22. Conform art. 1 A (2) din Convenția de la Geneva, statutul de refugiat se acordă atunci când există o temere- bine întemeiată de persecuție. Această temere presupune două elemente: elementul subiectiv-frica solicitantului și elementul obiectiv- situația din țara de origine.

23. Așadar, temerea sa subiectivă este determinată de convingerea fermă că, în eventualitatea reînțoarcerii în Federația Rusă, ar putea deveni ținta unor măsuri represive din partea autorităților statului, ca urmare a poziției sale critice

față de războiul declanșat de Federația Rusă împotriva Ucrainei și a refuzului său de a participa la un conflict armat pe care îl consideră contrar propriilor convingeri morale și politice.

24. Această temere este amplificată de faptul că, a părăsit Federația Rusă și a locuit o perioadă îndelungată pe teritoriul Ucrainei, stat care se află în conflict militar direct cu Federația Rusă. Or, această circumstanță îl poate expune suspiciunilor autorităților ruse privind loialitatea sa față de stat.

25. La 27 februarie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

26. Prin referința din 06 martie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).”

30. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).”

32. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate”.

33. Art. 47 alin. (3) din Codul administrativ:

„Culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.”

34. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

35. Art. 98 alin. (1) din Codul administrativ:

„Dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art.45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia.”

36. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Examinând admisibilitatea recursului depus de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din motivele ce succed.

38. Prin decizia din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan și s-a menținut hotărârea din 26 mai 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, drepturile și interesele reclamantului/ recurentului, Aleksandr Lysenkov, au fost reprezentate și apărate de către avocata Ludmila Bolocan, în baza împuternicirilor eliberate prin mandatul de avocat.

40. Copia deciziei integrale din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost expediată, la 25 noiembrie 2025, în adresa reprezentantului recurentului, avocatei Ludmila Bolocan la adresa electronică heutegluklich@gmail.com, circumstanță ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d.145). Această adresă a fost indicată în mandatul seria MA nr. ***** din *****, cât și utilizată în raport cu prima instanță și instanța de apel și de la care a depus prezenta cerere de recurs (f.d. 65, 79, 95,108 și 147).

41. Având în vedere cele menționate supra, Completul de judecată constată că termenul de două luni de declarare a recursului a început să curgă de la data de 26 noiembrie 2025, ziua imediat următoare expedierii actului judecătoresc în adresa reprezentantului recurentului, avocatei Ludmila Bolocan prin intermediul poștei electronice, și a expirat, la 26 ianuarie 2026, zi de luni.

42. Însă, recursul a fost depus de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, la 09 februarie 2026, în afara termenului legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

43. Distinct acestor circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că de la momentul notificării prin intermediul poștei electronice a deciziei integrale reprezentantului recurentului, avocata Ludmila Bolocan a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de dreptul procedural și a depune recurs în interiorul termenului instituit la art. 245 din Codul administrativ. Or, fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea în termen a recursului.

44. Se mai reține că potrivit art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

45. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ este considerat un termen imperativ și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage drept consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

46. La caz, sunt aplicabile și dispozițiile art. 47 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit căruia culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

47. Completul de judecată reține că instanța de apel a comunicat în mod corespunzător decizia contestată, iar părții recurente îi revine obligația de a manifesta diligența necesară pentru respectarea termenului de declarare a recursului. În speță, această obligație nu a fost respectată, motiv pentru care recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece a fost depus cu depășirea termenului prevăzut de art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

48. Completul de judecată menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), la caz contestarea la timp a actului judecătoresc.

49. Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, depusă de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, la 09 februarie 2026, nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, de a considera recursul inadmisibil.

50. Completul de judecată reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

51. Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan.

52. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Aleksandr Lysenkov, reprezentat de avocata Ludmila Bolocan, împotriva deciziei din 15 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni